

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

Ratio institutionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

etiam suspicere, ac vereri debuerunt, vel ipsi Ecclesie hostes, quos inter Fœlix regij thesauri custos sub Imperatore Iuliano. Hic cum in templum Antiochenum venisset, ad sacra Ecclesie vasa diripienda, videretque ingentem ciborum copiam, & calicum, & complurium donariorum tum magnitudinem, tum elegantiam, stupore attonitus, & propè amens exclamavit. *Ecce quam sumptuosis vasis filio Mariæ ministratur.*

Theodo-
ret. l. 3. c.
11.

Hæc illi stupor, & sacre opulentie admiratio expressit verba, utinam & piam mentem impressisset, ut sacrilegas manus, à templis, ab aris, à sacris vasis abstinuisset. Verum auaritia, libido, impietas ut animum, ita & manus, ad furtum, ad rapinas, ad sacrilegia soluerat, uti etiamnum soluit hæreticis nostri temporis, qui altaria à suis maioribus probè vestita, & ornata, nudare, spoliare, diripere consueverunt, dum non ferunt æquis oculis auream illam Ecclesie Romanæ maiestatem, quæ tamen à prima Christi cœna initium duxit. Sed illi non sunt de peculio Christi; at potius de grege Antichristi.

RATIO INSTITUTIONIS.

Vidimus Christum primum nouæ legis Sacerdotem litasse calice nobili, ac pretioso, superest ut breuiter attingamus qua ratione, quo ritu? is certè fuit, qui liquido demonstraret tum quæ foret illius sacrificij dignitas, tum maiestas Sacerdotum,

Ll

dotum,

266 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
dotum, quos eo loco supremus sacrorum opifex
Christus sacris initiare voluit. Primum enim à
mensa surrexit, & sedere iussit abiectos homuncio-
nes, à fortuna pauperrimos, ab arte piscatores: tum
deinde linteo præcinxit se, & aquam eorum pedi-
bus infudit, lauit, terfit, & fortè osculo dignatus est.

Quis, inquires ille, qui à cœna surgit, assurgit
piscatoribus, & ad pedes prostratus eluit?

Christus est restaurator humani generis, in cuius
manu posita nostrum omnium, mundi que sa-
lus vniuersa.

Christus est author tot mirabilium, patror tot
miraculorum, cuius nutus audiunt irata maria,
cuius voces cum silentio excipiunt alias surdi, &
insolentes Euri, ad cuius imperia patescunt Inferi,
& mortuos, ac sepultos, luci, vitæ que reddunt.

Christus est cui ministrant Angeli, purissimæ
illæ cœlorum intelligentiæ; quæ etiam pauent, &
contremiscunt ad nutum eius.

Christus est Patris æterni dilectus omninò Filius,
Deus ipse, eiusdem etiam indiuiduæ consors natu-
ræ, potentiæ, maiestatis, sapientiæ, Deitatis parti-
ceps, cui sol & luna, gemini orbis oculi, minora si-
dera, cœli que gemmæ que lucent, & surgunt astra
matutina; cui immensa, grauis que terræ moles, ef-
fusa maria, liquidus æther, ipsa que elementa, & to-
tus orbis supplex ac venerabundus accidit. Et hic
tamen

tamen piscatoribus assurgit, seruilem in morem linteo sese accingit, aquam ministrat, luteis homuncolorum pedibus aduoluitur, eos affusa puriore lymphâ sedulus eluit, detergit, & fortè veneratur osculo.

Deus bone, qui tandem illi quibus sese ad ea officia submittit Iesus? num Angeli? num Cœli Principes? num beati spiritus? num altissime, Deoque proximæ mentes? minimè verò: nihil horum audias, nihil videas in sacra illa Seruatoris scena: qui ergo demum illi? è qua rerum creatorum serie? è quo cœli, terreque tractu? homunciones sunt, si naturam spectes, è communi luto, argillaque malè facti; si fortunæ bona, ad infima quæque deturbati. Atque ut ij sint, ijs tamen honoris causâ assurgit, etiam vel ipse rerum omnium molitor Deus. Erant nimirum creandi noui Mystæ, noui Sacerdotes, itaque euehendi in aliquam diuini nōminis, honorisque communionem: hinc deprimatur Deus, ut homo eleuetur.

Ab illa die, luceque sacratiore, quo ad initiandum pedes visus est prostratus Deus, manauit in Ecclesiam, in posteras ætates, in regias mentes magnus ille de Sacerdotio sensus, ingens æstimatio, demonstratioque honoris, cuius argumenta spectauit omnis Antiquitas, aureaque Constantini secula, ipsoque in primis authore, cuius hoc pietatis, hoc demis-

268. SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
sionis est argumentum, dignum omni memoria.

Cum ageretur Concilij Nycæni Synodus, ipse religiosissimus Imperator, tamdiu pedibus institit, donec omnes Patres confedisent, & *tunc*, vt historici verbis vtar, *non alias sedere sustinuit, quam sacrosanctus Sacerdotum chorus annuisset*. Nec cæteris altiore folio, sed sede humili, ac depressa etiam infra pedes, ac vestigia Sacerdotum. Hæc Augustus, & pius Imperator, qui fenserat etiam Dominum ad piscatorum, & initiandorum tantum pedes aliquando in genua accidisse.

Acta.
Conc.
Nycæni
& Histor.
Trip.

Leguntur in Cœlis Seraphini famulantium more stare coram Deo suo: sic eos olim vidit Isaias. *Seraphim*, inquit, *stabant*: at Apostoli, at Sacerdotes etiam in cœlis cum Deo sedere dicuntur: testor illud Christi apud Euangelistam oraculum. *Cum sederit filius hominis in sede maiestatis, sedebitis & vos super sedes duodecim*. Stare famulorum est, sedere Dominorum, ex illis Angeli, ex his Sacerdotes etiam in hoc beatis mentibus superiores, Deoque proximi, quam sacrorum hominum altitudinem scitè expressit Iesæus Propheta hoc oraculo.

Isaiæ 6.
v. 2.

Matth.
19. v. 28.

Secundum altitudinem tuam, Deus, multiplicasti filios hominum: vel vt explicat Chrysostomus, eleuasti, extulisti: imò vt eleuares, efferresque magis, te ipse depressisti. Vt non videatur mirandum illud, quod de Sacerdotio dixit Isidorus Pelusiota, esse
diuinum

diuinum quiddam. Et omnium quæ inter homines ex-
petuntur, velut extremam metam. Quo cum con-
uenit & illud S. Ignatij, inuicti Martyris, Sacerdo-
tium, omnium bonorum quæ in hominibus sunt, api-
cem esse, & cum Tertuliano, honorem sanctificatum
à Deo.

L. 2. Ep.

52.
Ep. 71.Ep. ad
Smyrn.
Exhorr.
ad cast.

Et is sensus fuit aureæ illius ætatis, à quo si defe-
cere posteri, non eo factum, quod Sacerdotali di-
gnitati aliquid decesserit, sed quia multum de Sa-
cerdotum vita, moribus, sanctitate detractum est.

S. 4.

Quid Missa, & quæ eius partes?

Est Missa actio Sacerdotalis, qua ex Christi in-
stitutione in eius Passionis memoriam, panis
& vinum in eiusdem corpus, & sanguinem conuer-
titur, & illa sub iisdem speciebus Deo immortalis
pro viuis, ac defunctis offeruntur, & consumuntur.

Eam Theologi distinxerunt in tres omninò par-
tes. Prima est ab initio ad Offertorium vsque: &
hæc olim dicebatur Missa Catechumenorum, quia
illis licebat illi parti interesse; non sine causa, prou-
doque Ecclesiæ, ceu bonæ Matris consilio.

Primum enim per introitum disponebantur,
eorum animi, & ad diuina capeflenda parabantur,
tum deinde collecta, eis erat oratio, piæq; in Deum
elevatio: tum etiam prælegebantur Prophetæ, a-

Ll 3

liave